

Агруц Є.А.

Студентка 1-го курсу факультету ФСП
НТУУ «КП»

Науковий керівник:

Чепульченко Т. О., к.ю.н., доц., ФСП
НТУУ «КП»

Проблема легалізації евтаназії в Україні

У сучасному суспільстві проблема евтаназії займає дуже важливе місце, адже вона стосується не тільки медичних, а й моральних та юридичних аспектів. Людське життя, звісно, є найважливішою цінністю, яка існує у сучасній цивілізації, саме тому явище евтаназії викликає багато суперечок та дискусій, як і будь-яке явище, яке стосується людського життя (наприклад, аборт, клонування, смертна кара та інші). Крім того, досягнення сучасної медицини в області реаніматології ставлять проблему евтаназії під знак питання, адже з існуванням сучасного обладнання для підтримки життя, ліків, за допомогою яких можна вилікувати майже будь-яку хворобу, виникає питання, чи дійсно припинення життя людьми є раціональним.

Але для початку потрібно визначити: що ж саме таке евтаназія?

Евтаназія - це практика припинення лікарем життя людини, яка страждає невиліковним захворюванням, відчуває нестерпні страждання, на задоволення прохання хворого в безболісній або мінімально болісній формі з метою припинення страждань. Розрізняють активну та пасивну евтаназію. Активна евтаназія передбачає введення помираючому ліків або інші дії, котрі викликають швидку, безболісну смерть. Пасивна евтаназія передбачає зумисне припинення медиками підтримуючої терапії хворого.

Найбільших обертів питання евтаназії набрало після випадку, який трапився у США з американкою Террі Шиаво, яка внаслідок клінічної смерті перебувала у комі протягом 15 років, що привело до незворотних змін у мозоку. Внаслідок цього рішенням суду штату Флорида було вирішено відключити її від апарату штучного харчування.

На сьогодні евтаназія в Україні заборонена законом. Про це йдеться у ст.52 «Основ законодавства України про охорону здоров'я». Отже питання евтаназії є дуже неоднозначним.

З однієї сторони легалізація евтаназії набагато полегшила б долю смертельно хворих людей, а також полегшила б життя їх родичів, тому що дивитися на смертельно хвору людину у муках – нестерпно. Крім того, легалізація евтаназії може допомогти зберегти кошти, які б могли допомогти деяким людям дійсно вилікуватися та жити нормальним життям (до речі, існує такий термін, як «соціальні евтаназія», коли невиліковно хвору людину вирішують відключити від апарату підтримки життя шляхом голосування, у разі, якщо кошти, які будуть збережені в наслідок цього підуть на лікування людей, у яких є шанс повністю вилікуватися від хвороби та жити нормальним життям).

З іншого боку, легалізація евтаназії може привести до умиртвіння «непотрібних» людей (інвалідів, престарілих, невиліковно хворих людей), які ще хочуть пожити, але їх фактично вбивають, тому що вони є тягарем. Саме тому за проведенням евтаназії повинно вести пильний нагляд, взяти цю процедуру під тотальний контроль.

І все ж я вважаю, що введення евтаназії в Україні – це великий крок у майбутнє. Звісно, на початку цей закон викличе багато суперечок та протиріч, адже він буде торкатися юридичних, медичних, моральних та релігійних аспектів. Саме тому я вважаю, що потрібно вводити цей закон поступово. Для початку потрібно легалізувати пасивну евтаназію, а через деякий час, коли людство морально сприйме таке явище як евтаназія, можна буде вводити активну.

Звісно, саме лише слово «евтаназія» у багатьох людей по усьому світу викликає страх, негатив і навіть відразу, але якщо лише замислитись, скільком людям легалізація цього явища допоможе уникнути страждань та гідно піти з цього світу, стає зрозумілим, що це варто зусиль.